

ta directiva publicada per «Gent d'ara», que són els senyors Paco Sala i Serra i Dachs, president i vicepresident del nou Centre i organitzadors del celebrat míting del camp vell de futbol. Nosaltres, que no hem vist cap desautorització d'aquests senyors, que ocuparen lloc en la taula presidencial d'aquell míting, i després han pres part en altres actes organitzats per una de les dues bandes polítiques amb les quals «Pàtria i Llibertat» no havia de tenir-hi cap afinitat sisquera, diem que a la Junta del nou Centre Nacionalista no hi ha, no pot haver-hi altres nacionalistes integrals més fermament integrals que aquests dos senyors. Els demés, passem que siguin «elements del regionalisme».

Aital gazetilla, contradicció vergonyosa de la ideologia d'uns joves tan integrals, és la *marca de l'esclau*. És el rebut de les pessetes, de les miserables cent seixanta pessetes que en la reunió de l'Hostal de la Gualla cobraren els pulcres, els abnegats, els heroics patricis, per a que podés sortir el segon número de «Pàtria i Llibertat».

Ja poden fer, ja; que no se la treuran tan fàcilment la *marca de l'esclau*. És l'estigma; és l'inri a la seva actuació vergonyant, mal disfressada amb les vestidures d'un amor, perquè no's vegi la negror de l'odi i de l'enveja que'ls vessa contra tots els qui fan via al marge de llurs rancúnies personals.

Els integrals de «Pàtria i Llibertat», que també han passat en son *haver la interessada* opinió de que l'actitud de l'Ajuntament en la qüestió de l'electricitat és una maniobra electoral, ja tenen la *marca de l'esclau*.

I és que certs tractes no's poden fer impunentment. El qui dona cent seixanta pessetes i té oberta la cartera, no les dona de franc; les dona per a corrompre homes i fer-ne esclaus; i sempre es val d'un indiscret per a publicar el preu de la tràfica.

Vaia una igualtat!!

Segons els lliguers cap dels càrrecs formulats als regidors de Sant Feliu de Codines ni als de Badalona mereixia la suspensió governativa.

Compari's: L'any 1918, nostres adversaris varen denunciar al jutjat, i varen ésser processats, els concellers i vocals associats de Montseny, per haver posat al cobro un repartiment municipal, contra el qual no hi havia protesta de cap mena;—i bona prova n'és, que va ésser cobrat íntegrament—pel sol fet de que «encara no havia sigut aprovat pel Governador», diligència que tardà sols pocs dies en complimentar-se, i de conformitat.

El repartiment sumava unes 3.000 pessetes, i s'els va obligar a prestar una fiança de 10.000.

Contra l'alcalde es dictà auto de presó, sense donar-li temps de que busqués les tres mil pessetes que se li demanaren com a fiança.

Així, si aquests amics nostres, durant tres anys seguits haguessin actuat sense complir el que la llei municipal ordena, de renovar les juntes de vocals associats, jo crec que haurien sigut fusellats, en judici sumaríssim.

Seguint el criteri de la Lliga, no ha de renovar se res; tot ha de seguir igual sempre i per tant, sobren les e'ccions i demés prescripcions que regulen que el poble estigui sempre representat per aquells a qui millor estimi mereixedors de la seva confiança

Es tota una teoria!...

La disolució de Corts

Ha aparegut a la Gaceta el R. D. disolvent les Corts, i convocant noves eleccions de diputats per al dia 29 del corrent i de senadors per al 13 de Maig.

Resultat d'aquest acord, ha sigut publicada una declaració ministerial, exposant el treball que'l Govern es proposa desenrotllar, que abarca una infinitat de problemes, tots ells de la major importància.

Ens limitarem avui a copiar una petita part de la declaració al ludida. Certes propagandes tendencioses que nostres adversaris polítics esgrimeixen, que no tenen en aquest districte base real de cap mena, i els fets, amb la seva gran eloqüència, clarament ho demostren, ens obliguen a donar a aquest tema un relleu superior al que pertany des del punt de vista, modest com a nostre, en que actuem en la vida pública.

Però ens creiem obligats a fer-ho, en honor a la claretat i com a reiteració de nostres afirmacions continuades.

Solament perjudicis poden ocasionar en aquest districte els qui, guiats per una desmesurada passió política, plantegin temes tant delicats com el que, sense noblesa de cap classe, algú intenta; i que consti, que donada ja la veu d'alerta, que més que ningú han d'oïr la les classes conservadores i representatives en tots els ordres socials, declinem tota responsabilitat per a l'avenir.

Vegi's com parla el Govern:

«Consideramos de nuestro deber hacer constar claramente que el proyecto de revisión constitucional comprenderá el párrafo segundo del artículo 17, relativo a la suspensión de garantías; los artículos 20, 21 y 22, referentes a la organización del Senado, y la agregación al artículo 32 de un precepto en que se establezca que las Cortes estarán reunidas, a lo menos, cuatro meses cada año económico, y serán convocadas a más tardar para el primer día hábil de Noviembre.

«Complemento de tales soluciones será la reforma del régimen del sufragio, con carácter proporcional, en armonía con iniciativas que ya fueron patrocinadas ante la Cámara por representaciones de las fuerzas que hoy constituyen el Gobierno.

«Poco, bien poco significarían los avances en materia política a que se refieren las declaraciones anteriores si el Gobierno no les hiciera acompañar de soluciones igualmente transformadoras en el orden económico y social. Iniciada ya la política de regulación jurídica del movimiento sindical en las grandes urbes, y dispuesto el Gobierno a someter al Parlamento un plan completo de reformas sociales como fué expuesto en las propagandas que la concentración, queremos, además, llevar al campo la obra de redención del proletariado agrícola, mediante la transformación del régimen de la propiedad inmueble. Restauraremos así viejas tradiciones españolas; constituiremos, con cultivadores y braceros al ser llamados a gozar del disfrute de la tierra, una mesocracia, la más sólida defensa contra la invasión de utopias disolventes; combatiremos, por el único medio eficaz, los males del absentismo y de las grandes extensiones sin cultivo; y complementadas tales reformas por un impulso general de las obras públicas y por la multiplicación del crédito agrícola y de la irrigación, nos aproximaremos al ideal tantas veces encomiado como la más sólida base de la personalidad nacional: el de que España pueda llegar a bastarse a sí misma en cuanto a las producciones de tierra y aun mejore en posición como exportadora de aquéllas a otros pueblos.»

Altres aspectes queden clarament consignats en la mateixa declaració ministerial i concretada l'acció futura del Govern en el Marroc, sinó d'una manera tan radical com nosaltres

ho desitjem, en forma que tranquil·litza bastant a la opinió, que ja està cansada d'aquest etern problema.

Ara, el que fa falta és que els fets, i no les paraules, acreditin la bona intenció de que sembla que tots volen donar prova; i tots hi guanyarem.

Es de doldre que l'Associació de Vaquers del Vallès, no procedeixi, en sa actuació, amb el cuidado necessari perquè la seva justificada existència sigui defensada i respectada per tots els estaments vallesans

L'Associació a la qual ens referim, no té ni deu haver de tenir significació política de cap mena, i, per lo mateix, nosaltres cridem l'atenció de la seva digna Junta Directiva respecte a que hagi celebrat una reunió, el passat dijous, en el local del Centre Nacionalista d'aquesta ciutat.

Suposem que no podrà negar ningú que el Centre Nacionalista és una entitat política ..

Fanfàrria

Quin afany d'exhició el d'en Josep Espinasa de Montcada!

Sots el pseudònim de «Esse», va publicar uns articles, en el periòdic «Gent d'ara», als quals no ens vàrem veure obligats a oposar cap comentari; però com que la notorietat i quelcom més són els desitjos del ridícul *galeno*, en un dels seus escrits poca-soltes va fer-nos saber que sots l'esmentat pseudònim s'hi amagava «un regidor de Montcada» d'una tal acometivitat i valentia, que en plena sessió municipal va acusar—segons explica—d'haver-se mal empleat uns mil·lers de pessetes amb motiu de certes obres de caràcter públic.

Ens permetrà, el doctor *ful*, que no creiem ni un borrall de ço que amb gest heròic ens diu, «descobrint-se», car nosaltres, que tenim esment de que va sentir covardia de que apareguessin en el llibre d'actes de l'Ajuntament unes paraules groixudes amb les quals va obsequiar a l'amic Boè, verament inofensives en el fondo, no podem capir el que s'atrevis a vorejar el Còdic Penal.

La seva audàcia; la seva barra, en veritat que no té límits; emperò de la seva valentia... *buena!*, més val no parlar-ne.

Si en el que diu de les *dèu mil pessetes*, vol referir-se en part a l'import d'unes comissions, conseqüència de la compra de tuberia per a unes cloaques, feta sense oficial autorització i amb una diligència sospitosa, ni nosaltres tenim, ni els veïns de Montcada tindran res que dir-hi, al contrari agrairan la *franquesa*; emperò això d'intentar esquitxar amb llot la honorabilitat de persones la vida de les quals, pública i privada, les posa a cobert de totes les maledicències, serà, si es vol, molt catalanista, serà molt sistema Espinasa, però no tindrà més conseqüència que la d'augmentar el descrèdit d'un excèntric d'esperit crapulese que viu somniant grandeses.

Ja sabem al que obliga el fer mèrits; el que val una plaça de metge de la Comissió mixta de Recrutament; és més, per a nosaltres la té guanyada el noi de Marata; de *algo* ha de valguer l'arrastrar-se com una serpeta, fins als peus d'un flamant conceller de la Mancomunitat de Catalunya i d'un infatuat polític que aspira a la representació del Vallès.

Per nosaltres que no estigui, i que *estudi!* ai li nianca algun vot,